

VOLKSDANSCENTRALE VOOR VLAANDEREN (VDCV), opgericht in december 1938 om de werking van De Vedelaar, de 'speelschaar' die zich in juni 1938 uit protest tegen de naar haar inzicht te Vlaams-nationalistische koers van het **Vlaamsch Instituut voor Volkskunst** (VIVO) afscheurde, landelijk uit te breiden.

Op verscheidene plaatsen werden 'volksdansrondes' gesticht, waar de nadruk werd gelegd op de volksdans als opvoedende ontspanning. Tevens werd aandacht besteed aan zang en huismuziek, maar technieken als vendelzwaaien, poppenspel en lekenspel (algemeen verspreid bij het VIVO) kwamen niet langer aan bod. Cursussen werden georganiseerd en grammofoonplaten, bundels en brochures uitgegeven. Tijdens de Tweede Wereldoorlog bleef de VDCV autonoom, buiten het VIVO om, werken.

In 1946 werd de centrale omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk, die het systeem van kringen en groepen verder uitbouwde en zijn dansprogramma uitbreidde met buitenlandse dansen, dansen voor kinderen, gehandicapten en bejaarden enzovoort. Vanaf 1947 verscheen een eigen tijdschrift: *V.D.C.V.*, later *VDCV-leven*, later *Jan Speelman*. **Huig Hofman**, een van de stichters, bleef voorzit-

ter tot 1975. Sinds februari 1993 heet de centrale Danskant vzw.

LITERATUUR: H. van Daele, *50 jaar jeugdherbergen*, z.j. (1982); – M. van Doorselaer, *Vrije jeugdbeweging, volksdansbeweging en jeugdherbergen in Vlaanderen (1918-1940)*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1980; – M. van Doorselaer en P. Vandermeersch, 'Alternatief jeugdleven in Vlaanderen (1918-1940)', in *Spiegel Historiael*, jg. 21, nr. 4 (april 1986), p. 192-198; – *Dansend door de tijd. Jubeluitgave ter gelegenheid van 50 jaar V.D.C.V.*, 1988.

MIEKE VAN DOORSELAER